Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

De zelo et fervore noviciatus

urn:nbn:de:bsz:31-300776

Visual Library

ro quale. iſtud eſt/ ꝙ abhoꝛꝛes a vino tali
ter/ vt nec ꝯſuetudini eccleſie velis eſſe con
formis. que poſt ſacram cõmunionē/ dat
laicis poculũ vini tantillũ. Qualis eſt iſta
obſecro ſingularitas. nunquid de radice ꝓ
cedit abſtinentie. ⁊ non potius ex intimis
hypocritalis dementie. vt dum facis quod
nemo/ mirentur omnes. ⁊ tibi laudem ſin
gularitatis impune preſumas. Legimus
de multis ita ſeductis/ peſſimo fine termi
nantibus vitã. Fuit ſcõ frãciſco collaudat⁹
frater vn⁹ q̄ iuſſus cõfiteri ꝑ verba/ noluit
niſi ꝑ nut⁹. Tollite inq̄t ſctũs frãciſcus fi
gmentũ h̄ diabolicũ docuit exitus ita eſſe.
Dicit climach⁹. Si videris aliquē q̄ ſibi
ſit i cõitate ſingularꝭ. ipe nõ indiget demo
ne tẽptante qꝛ fact⁹ eſt ſibi demon. Et apõ
ſapientē ſcribiť. Vidiſti hoiem ſibi ſapien
tem videri/ plus illo ſpem hēbit inſipiens
Quis vero plus ſibi videť ſapiēs q̄ ſit ille
q̄ iudiciũ ſuum ꝑfert iudicio quoꝛũcunq̄.
¶ At vero dicit frater iſte ſicut accepi. Nl
lum audiã in abſtinẽtia mea/ niſi ſolã eccle
ſiã. q̄ſi vic ꝑ quolibet tali/ ſit ꝯuocandum
generale cõciliũ aut ſit papa ſpēaliter adeũ
dus. ⁊ non ſufficienter dicat eccl̃ia q̄n ſupi
oꝛ ꝓſertĩ in re tali/ decernit ⁊ iubet. Exiſti
mo ꝓinde ꝙ ſi mitteretur ad papā/ frater
iſte nec ſic obedire iuſſioni ſue vellet. ¶
Eſt apud narrationes patrum de quodā
gloꝛiãte in abſtinentie ſingularitate qd̄ re
mediũ inuenerũt p̄res. ligauerũt ip̄m tan
q̄ fatuum. ⁊ certe iā ipe talis tal'erat. Cõ
pulerunt vti lautiſſimis cibis ⁊ vino ad ſa
turitatē ⁊ nauſeam. Quid tandē? Sanat⁹
eſt a preſumptione vel arrogantia ſingula
ris abſtinentie ⁊ conſequenter a vanitate ⁊
periculo inſanie liberatus. ¶ Tradidit
beatus Bernardus ꝙ diabolus nõ habet
machinamentum maius ad ꝑditionē q̄
rentium placere deo/ q̄ ſi ſuadeat currere i
diſcrete. q̄tenus qui currit incurrat ⁊ p̄ceps
ruat. Vocať hoc demoniũ meridianũ quã
do ſub ſpecie magni boni ⁊ ſingularis pfe
ctus. incidit quis in magnū malũ. Et qd̄
maius malum q̄ inobedientia. que pecca
tum ariolandi. i. idolatrãdi a domino no
minať? ¶ Preterea dicit ap̄lus. Si eſca
ſcandaliſat fratrē meum/ non manducabo
carnes in eternũ. q̄to magis ſi abſtinentia
tua (o frater) ſcandaliſat frēm. nedum vnũ
ex puſillis. ſed patrem ⁊ maioꝛem. Ve tibi
timendum eſt. Itaq̄ non expedit tibi con
triſtare patrem tuum. non contumacem eē
ad illum. id eſt. non tollere te ſibi. cui te vo
to tradidiſti. hoc rapina eſt. hoc ſacrilegiū
¶ Dicam tibi in veritate nec mētiar. Si
de duob⁹ malis alterum eſſet faciendũ. vel
comedere carnes in die veneris ſctã. cũ re
niſu conſcie timoꝛate. aut abſtinere a vino
contra preceptũ obediētie rõnabiliter im
poſite/ ꝓferrem primũ. qꝛ ſm non ideo ma
lũ ſed vt bonũ deberet impleri bibēdo vi
num. Alioq̄n cum ꝑtinaci reniſu nõ ſtaret
ſalus vbi aliud ꝑpetrãdo cũ ſubſeq̄nte hu
mili pnia comedens carnes ſaluareť. ¶
Denique ſi forte dicturus es. Moueoꝛ lege
ſpiritusſancti. vide ſi ſpiritusſanctus eſt
diſſenſionis deus. Vide ſi quilibet pro
feſſus regulam ita diceret/ q̄ta confuſio ſe
queretur. Vide ſi ſufficientem doces exce
ptionem a regula generali. quã ⁊ ſcd̄m quã
profeſſus es! Sed formido ne faciam verba
homini ſurdo. niſi ꝙ non iam tibi ſed patri
bus pro te loquoꝛ. Et foꝛte pro ceteris im
poſterum ſi quod auertat deus occurreret
caſus talis. ¶ Bene vale coꝛ boni conſilij
ſtatuens tecum. non plus aut aliter ſapiēs
q̄ opoꝛtet. Johannes Cancellarius pari
ſienſis Lugduni Anno Milleſimoqua
dringenteſimonoueſimoſexto in Janua
rio ⁊c.

¶ Finis.

Item ab eodem cã cellario pariſieñ de zelo ⁊ feruoꝛe nouicia tus ⁊c.

Olet zelus dom⁹ dei/ ꝑſertim dũ
ē nouiti⁹/ hoiēs bone volũtatis
comedere h̄ ē vrgere/ vt oia q̄ cõ
ſpiciũt vitioꝝ ſcãdala/ ſatagant
vł tollere vł culpare. vel ceteros ad ablatõē
acriť aiare. Nõ diſſimulãdũ aſſerit. ñ ꝑcen
dũ. ñ ſcãdalũ foꝛmidãdũ. ſꝫ incedēdũ viriľr
ꝑ arma iuſticie a dextrꝭ ⁊ a ſiniſtris. ꝑ iſami
am ⁊ bonã famã. ꝑ vbera ſi op⁹ ē ꝑ ſãguinē
⁊ ꝑ moꝛtē. ¶ Verꝫ euenit ꝙ p⁹ experientias
varias/ p⁹ irritos conat⁹/ p⁹ agnitã hũane
fragilitatꝭ ⁊ iniq̄tatꝭ abyſſũ inexhauſtibilē/
tēpať ⁊ molleſcit feruoꝛ iſte. bulliēti muſto
ſilis. ⁊ q̄ maturioꝛ/ eo ſanioꝛ efficiť. Miti
gatq̄ tribulatõis aq̄/ vinũ nimis feruide
caritatꝭ. ¶ Poꝛro ſi negaueri/ me poꝛ hũan
nis zelũ hmõi q̄lecũq̄ ſenſiſſe. ſꝫ q̄ freq̄nt
fuerit ñ ſm ſciā/ me docuerīt expt⁹. ¶ Finit